

Een hippe speeltuin op het strand

MadNes is een festival vol actief vermaak, een speeltuin voor de hippe jongvolwassene. Steevast uitverkocht, maar groei zit er niet in.

JACOB HAAGSMA

Het kan natuurlijk best. Nietsvermoedend het strand oplopen, op zoek naar een plek voor je badlaken, om dan onverhoeds geconfronteerd te worden met de vrolijke hectiek van het MadNes-festival. Je zag af en toe een badgast een beetje humeurig kijken, maar je kunt het ook ervaren als een prettige verrassing.

Maar ook als je weet waar je naar toe gaat blijft het een prachtgezicht, dat zich ontvouwt bij het passeren van de strandopgang bij Nes. Tenten, skateramps, allerlei andere vermaaktoestellen, eetkraampjes en vooral veel mensen die het enorm naar de zin hebben.

MadNes, drie dagen inmiddels, heeft eigenlijk twee gezichten. 's Avonds draait het om bands van allerlei slag, vooral ska, reggae, surf, garagerock en dat soort genres waarop je de stijfgesportte spieren weer los kunt schudden. Bandjes, die tref je wel vaker aan op festivals. Wat MadNes pas echt onderscheidt is de mix van allerlei hippe sporten en andere activiteiten op het strand. Overdag, en dan kun je dus ook rustig zonder polsbandje het festivalterrein op.

Daar treffen we bijvoorbeeld Lars Wijnia (24) uit Bolsward. Hij is in veel opzichten een archetypische MadNes-bezoeker, tot en met zijn baard en het feit dat hij vijf jaar in Utrecht heeft gewoond. „Mijn oude boardsportvereniging is er ook, en clubs uit andere steden.” Hij is vooral dol op kitesurfen, „en het enige nadeel hier is, maar daar kan de organisatie weinig aan doen, dat er niet zo veel wind staat.”

Hij komt al drie jaar op MadNes en is helemaal in de ban van de mix van relatief passief rock-'n-roll-vermaak in de avond en hippe activiteiten overdag. „Yoga, salsadansen, graffiti, surfen, het kan allemaal. Hartstikke leuk.” Alcohol drinken doet hij niet, en als we goed om ons heen kijken is hij niet de enige. Toch, zegt hij, gaat er 's avonds bij de bands heus wel het nodige bier doorheen, maar het loopt zelden uit de hand. „De meeste mensen willen overdag ook nog het een en ander doen.”

Het wachten is op zijn beurt voor de 'minischommel', een nogal misleidende naam voor een grote stalen constructie – gemaakt door staalbedrijf Staal 12 in Workum, „naast de kitesurfwinkel waar ik vaak kom.” De schommelaar wordt er stevig in vastgesnoerd en dan is het de bedoeling dat je een salto maakt.

Dat lukt maar weinigen, „ik heb het nog maar één iemand zien doen, naast de gast die er werkt”. Ook Lars komt niet helemaal rond bij deze hogere vorm van schommelen, al zit

Wat MadNes onderscheidt van andere festivals is de mix van allerlei hippe sporten en andere activiteiten. FOTO'S JAN SPOELSTRA

hij er een paar keer dichtbij. Hij hijgt nog na. „Het komt flink op je benen aan. Op een gegeven moment heb je wel door dat het hem niet meer wordt. Dan kun je je wel doorgaan, maar dat heeft dan ook geen zin.”

Geen nood, er is verder nog genoeg te doen. Vanaf een tijdelijke toren kun je je laten vallen op een enorm springkussen, je kunt ook aan een kabel naar beneden zoeven. Sommigen nemen daarbij prachtige poses aan, ondersteboven en alles. Anderen filmen zichzelf met zo'n GoPro-cameraatje, dat je wel vaker ziet bij dit soort activiteiten.

Stijve benen bij een hogere vorm van schommelen

MadNes lijkt wel een soort grote speeltuin voor jongvolwassenen. Welbeschouwd geldt dat voor wel meer festivals, maar nergens zo letterlijk als hier. Er is een surfschool actief, er zijn verscheidene skate-ramps, een meisje is bezig met een

hoelahoep, nee vier, en uiteindelijk heeft ze zeker een dozijn van die hoepels om haar lijf slingeren.

In de grote tent, 's avonds toneel voor de bands, vallen allerlei zaken te doen. Tasjes maken zelfs, je haar in een strandwaardige 'coupe ontploft' laten draperen en, veelbetekend, ook nog een cursus bandanas maken. Wil je jongens achter de naaimachine krijgen, dan moet je ze bandanas laten maken, die lapjes stof voor om de nek of, liever nog, hoofd die goed passen bij de surfcultuur waar MadNes eigenlijk uit voortkomt.

De geschiedenis van MadNes krijgt bij deze tiende editie een mooi eerbetoon in de vorm van een heus, tijdelijk minimuseum in een soort tipi, met waterski's en surfplanken als dragende elementen – voor foto's, krantenknipsels en dergelijke. Het driedaagse festival, ooit opgezet door een stel bevriende strandwachten, was, zoals steeds de afgelopen jaren, ver van te voren uitverkocht – zo'n 4000 mensen. Veel groter moet het niet worden vindt de organisatie: „MadNes is juist zo mooi omdat het zo knus en gemoedelijk is.” En zo is het. **Bekijk op www.lc.nl/video**